

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Záviskou v právní věci žalobce **S. O.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, k žalobě proti správnímu rozhodnutí žalované ze dne 22.7.2014 , o **nároku na starobní důchod**

t a k t o :

I. Žaloba **s e z a m í t á .**

II. Žádnému z účastníků se **n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobci nebyl přiznán starobní důchod z důvodu nezískání potřebné doby pojištění.

[2] Žalobce podal včasnou žalobu proti v záhlaví označenému rozhodnutí žalované, ve které uvedl, že dovršil 62 let a 8 měsíců dne 14.2.2014, čímž splnil podmínky na přiznání starobního důchodu. Má odpracováno 27 let a 89 dní, pak se jeho zdravotní stav zhoršil, 7 let pobíral částečný invalidní důchod a z důvodu zhoršeného zdravotního stavu požádal v r. 2002 o plný invalidní důchod. Výsledkem tohoto řízení však bylo odnětí i částečného invalidního důchodu. Od té doby nebyl nikde evidován, neměl žádný příjem ani v Čechách ani na Slovensku. Bylo mu řečeno, že by si mohl dokoupit scházejících dva a půl roku, ovšem v jeho případě je to vyloučeno, neboť nemá peníze.

Žádal, aby v jeho případě byla udělena výjimka a aby bylo rozhodováno citlivě a lidsky.

[3] Žalovaná k žalobě uvedla, že žalobce požádal 26.3.2014 prostřednictvím Okresní správy sociálního zabezpečení v Břeclavi o starobní důchod s datem přiznání od 14.2.2014. Žalobce důchodového věku dosáhl uvedený den, tj. 14.2.2014 (důchodový věk činí 62 let a 8 měsíců). Pro nárok na starobní důchod se vyžaduje doba pojištění 30 roků podle § 29 odst. 1 písm. f) zákona č. 155/1995 Sb., zákon o důchodovém pojištění (dále jen zdp). Vzhledem k tomu, že žalobce získal jen 27 roků a 89 dnů pojištění, nebylo jeho žádosti vyhověno. Podle ust. § 29 odst. 2 písm. f) zdp žalobci tak vznikne nárok na důchod s ohledem na získanou dobu pojištění v 67 letech + 8 měsíců. Navrhla žalobu zamítnout.

[4] Žalovaná napadeným rozhodnutím zamítla námitky a své rozhodnutí ze dne 13.5.2014 č.j. X potvrdila. V odůvodnění svého rozhodnutí uvedla, že žádosti o starobní důchod nebylo vyhověno z důvodu, že žalobce k dosažení důchodového věku nezískal potřebnou dobu pojištění 30 let, nýbrž jen 27 let a 89 dnů. Účastník řízení byl od 1.9.1996 do 2.2.2002 poživitelem částečného invalidního důchodu, avšak doba pobírání částečného invalidního důchodu před rokem 2010 ani poté nebyla a není považována za dobu účasti na pojištění.

[5] Z obsahu správního spisu bylo zjištěno, že žalovaná na osobním listě důchodového pojištění ze dne 13.5.2014 vykázala žalobci dobu pojištění, včetně náhradní doby pojištění, v rozsahu 9944 dnů, což je 27 roků a 89 dnů. Dále, že žalobce má vykázanou dobu pojištění v rozsahu 9554 dnů a dále v období od 8.8.1995 do 31.8.1996 - 392 dnů náhradní doby pojištění jako uchazeč o zaměstnání. Z podkladů pro částečný invalidní důchod, že žalobce od r. 1995 nepracuje a částečný invalidní důchod pobíral od 1.9.1996 do 1.2.2002.

[6] Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů, vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu dle ust. § 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“) a projednal věc bez přítomnosti žalobce dle ust. § 49 odst. 3 s.ř.s. Dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

[7] Podle ust. § 29 odst. 1 písm. f) zdp pojištěnec má nárok na starobní důchod, jestliže získal dobu pojištění nejméně 30 let a dosáhl důchodového věku v r. 2014.

[8] Předně soud zdůrazňuje, že žalobce v žalobě sám přisvědčil žalované o rozsahu doby pojištění, kterou žalovaná eviduje (27 let plus 89 dní) a tuto nezpochybnil, a současně nepopřel, že od r. 1995 nepracoval a jak uvedl, z důvodu zdravotního stavu. Důchodového věku žalobce dosáhl ke dni 14.2.2014, žalobce se však mýlí, má-li za to, že pro nárok na starobní důchod je dostačující dosažení důchodového věku. Další podmínkou je, že k tomu datu (14.2.2014) získal 30 let pojištění; žalobce však dosáhl pouze 27 let plus 89 dnů. Doba, kdy pobíral částečný invalidní důchod, nebyl-li výdělečně činný, se nehodnotí jako doba pojištění ani jako náhradní doba pojištění; jako náhradní doba pojištění se hodnotí jen doba pobírání plného invalidního důchodu před 1.1.2010 a po 31.12.2009 pak doba pobírání invalidního důchodu pro invaliditu třetího

stupně. Žalobce se i mýlí v tom, že kdyby si požádal o tzv. předčasný starobní důchod, nárok by mu vznikl, neboť základní podmínka pro nárok na starobní důchod před dosažením důchodového věku je, získání doby pojištění, která je stanovena pro řádný starobní důchod, tedy v jeho případě zase alespoň třicet let. 27 let pojištění by žalobci stačilo pro vznik nároku na starobní důchod nebo „předčasný starobní důchod“ jen v případě, že by dosáhl důchodového věku nejpozději v roce 2011.

[9] V řízení o žalobě podle části třetí, hlavy II, dílu 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s.ř.s.), soud přezkoumává zákonnost správního rozhodnutí a bezvadnost procesu. S ohledem na uvedené v odstavci [8] tohoto rozsudku soud žalobu zamítl dle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s., neboť ji neshledal důvodnou. Žalovaná, zamítla-li žalobci nárok na starobní důchod k datu dosažení důchodového věku, rozhodla v souladu s ust. § 29 odst. 1 zdp, neboť žalobce nezískal 30 let pojištění. Soud není nadán pravomocí poskytovat výjimky či jiným způsobem zmírňovat podmínky nároku na důchodové dávky.

[10] Žádnému z účastníků nepřiznal soud náhradu nákladů řízení, neboť neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, stejně tak nemá právo na náhradu nákladů řízení ani úspěšná žalovaná (§ 60 odst. 1, 2 s.ř.s. a § 118d odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb. v plat. znění.)

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí l z e podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 8. dubna 2015

JUDr. Jana Záviská
samosoudkyně